

Redactare: Cosmin Perța

Tehnoredactare: Mihail Vlad

Pregătire de tipar: Marius Badea

Design copertă și colaje de: Laurențiu Midvichi

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României

CESEREANU, RUXANDRA

Scrisoare către un prieten și înapoi către țară : un manifest / Ruxandra

Cesereanu. - Ed. a 2-a, reviz.. - Pitești : Paralela 45, 2019

ISBN 978-973-47-2972-2

821.135.1

ruxandra
CESEREANU

*Scrisoare către un prieten
și înapoi către țară
-un manifest-*

Ediția a II-a, adăugită

Copyright © Editura Paralela 45, 2019

Prezenta lucrare folosește denumiri ce constituie mărci înregistrate, iar
conținutul este protejat de legislația privind dreptul de proprietate intelectuală.
www.edituraparelela45.ro

Editura Paralela 45

șoptește-mi pe chat cum mai ești
    în timp ce țara se duce de râpă!
îți amintești cum Dumnezeu
    îl întreabă pe Hristos,
într-una din evangheliile imposibile,
dacă i-a vestit pe cei adormiți?
țara e ca o jupuitură acum,
dar dincolo de piele nu se mai vede carnea,
    ci un drapel găurit
care miroase a vechi și bătrân.
tu ești captiv în oasele tale craniene
iar țara stă lângă noi ca un cățel părăsit.
depresia personală și depresia de țară
    sunt niște azilante
pe o bancă, în poarta casei, sub un cireș jerpelit,
în vreme ce pe drum trec camioane
    și autobuze prăfuite,
pe geamurile lor un copil călător
    a scris cu arătătorul
mami te iubesc tati mi-e dor de tine.

depresia de țară se poate preschimba
 oricând în depresie personală,
 iar Mr. Hyde are o șapcă de proletar,
 arată ca un căpcăun cu buze din fibre de sticlă.
 deci i-ai vestit pe cei adormiți așa cum scrie
 într-o evanghelie interzisă?
 sau țara noastră e chiar substanța
 din care somnul cleios își confecționează
 notele muzicale?
 nu e nevoie de erotism ca să scrii o poezie
 patriotică,
 nici de conjurați cu facturi ori de spectatori
 indignați,
 nu e nevoie de armătură ca să dărâmi un zid
 de gelatină,
 când țara e imperfectă și casele pentru autiști
 se desființează.

așa îi șoptește Hydess lui Mr. Hyde,
 lângă oasele craniene ale unui popor.
 misionarii ne salută prin mailuri în numele
 lui Iisus,
 din toate colțurile pământului,
 ca să ne preschimbăm în slujitori vestiți
 dacă izbutim să spargem pușculițele din gânduri.
 de după geam, țara se vede ușoară ca fulgul în
 iarna cu miros de plăcintă.
 să-ți povestesc acum o scenă
 dintr-o duminică printre blocuri.
 un porumbel cu chips în clonț
 dintr-o pungă spartă,
 botinele murdare ale unei fete în drum
 spre biserică,
 un automobil care claxonează
 fiindcă o bătrână trece prea încet strada.

peste drum, un magazin cu haine second-hand
de care stau lipiți copii-vagabonzi
cu câte o crenguță de vâsc pusă peste căciulă.
farmacia e deschisă și-n ziua de odihnă,
oamenii-s viermișori bolnavi mai toată viața lor.
polițiștii stau la troița de lemn a morților
din decembrie '89,
cerșetorii fug după credincioși când
aceștia aprind lumânările,
tabla e arsă de la afumătura rugăciunilor
și va fi arsă ani întregi de-acum înainte.
vin vărsat în butelii de plastic pentru săracii
din cartierul Mănăștur,
jumătăți tăiate de coca cola și resturi
de covrigi pe jos,
rufe s-au făcut iceberg în balcoanele ermetice.